

заради; зашто; ако и; поне; нѣка; да;
 да бы; не бы; ако бы; аколи; ако; или;
 ли; нито; нето; и; та; а.

ГЛАВА ДЪВѢТА.

За средорѣчьтѣ.

§ 60. Средорѣчитѣ сѣ выкове на
 гласѣтъ, съ които, като отъ наслаж,
 изговараса нѣкакво същаніе; както: чю-
 до: о! оле! леле! леле Боже! Сказваніе:
 ето! те! на! виждь! смѣрѣваніе:
 сѣхъ! аа! сѣжрѣвь! ахъ! охъ! ооо! ле-
 ле! мило! Боже милый! майчице мила!
 понѣдваніе! хаде! деде! выканіе: ей!
 о! желаніе: давно, да бы; млачаніе:
 сѣтъ, сѣтъ! гжкз! Сблаженіе: блазе
 мѣ! блазе ти! пригодж: охъо! смѣхъ:
 ха! ха! хи хи! ихъ! хѣ! цж! цж.
